

[Erlendsson.]

der i hvert fald alle vegne i landet så mange læger, at man altid kan få en til at påtage sig en sådan opgave.

Anna Dorith Skriver (V):

Det, der kalder mig op, er fru Winnie Russells spørgsmål til justitsministeren. Jeg har indtryk af — og det passer nok også — at den forhenværende justitsminister er afskåret fra at blande sig i samtalen her, men jeg kan oplyse, at jeg, inden jeg gik op som ordfører her, talte med den forhenværende justitsminister og dér fik at vide, at man ikke havde nogen betænkeligheder i justitsministeriet. Man skal altså ikke få den opfattelse, at man har ændret holdning dér, efter at vi har skiftet regering.

Grethe Philip (RV):

Jeg vil gerne som svar på et spørgsmål fra hr. Erlendsson sige, at jeg på ingen måde har forestillet mig, at der skal oprettes et særligt seksualforskningsinstitut. Det kan jeg straks berolige med. Men det, jeg tænkte på, var, at man ved at bevare én eller måske et par af de seksualvejledningsklinikker, vi har, kunne have et sted, hvor man på én gang kombinerede et praktisk seksualvejledningsarbejde, som det foregår i dag, med en forskning på det erfaringsmateriale, man indsamlede.

Jeg er naturligvis helt vidende om, at der ikke mindst blandt yngre læger — og vel også blandt yngre reservelæger — foregår meget af den forskning, som vi kender rundt omkring. Vi ved jo, at det netop blomstrer særlig blandt lidt yngre mennesker, det er jeg ganske klar over. Men det, jeg tænkte på, var, at man havde brug for et sted, hvor man samlede den store viden, den store erfaring, sammen, hvor den samme person igennem en årrække havde behandlet og givet vejledning til en række kvinder med forskellig konstitution og i forskellige forhold. Det var det, jeg mente måske vanskeligt kunne tilvejebringes på en sygehusafdeling.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal gøre det ganske kort. Det var hr. Erlendsson, der bragte mine tal i tvivl. Jeg vil sige, at de priser, jeg nævnedes, er helt officielle i Århus, så det er ikke noget, jeg

står her og postulerer fra folketingets talerstol. De bliver betalt, det ved vi, og de tal, jeg nævnedes med hensyn til, hvad de praktiserende læger i Århus har tjent, står også i statistikker, som vi har til rådighed. Det ville jeg gøre hr. Erlendsson opmærksom på.

Og så vil jeg sige, at jeg synes ikke, det er så mærkeligt, at der er ventetid til klinikkerne, hvor man kan få denne svangerskabsforebyggende konsultation gratis, når vi ved, at priserne hos de praktiserende læger er så høje, netop fordi der ikke foreligger nogen overenskomst på det her område.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det var bare en enkelt bemærkning, tiden er jo så langt fremskreden, at jeg skal lade være med at gå nærmere i enkeltheder.

Men fru Grethe Philip og andre sagde noget om, at man i hvert fald skulle bevare et par seksualklinikker. Jeg vil gerne understrege, at der er ikke tale om, at man skal nedlægge klinikkerne, der er tale om, at amtskommunerne overtager dem. Man taler, som om det hele nu lukker, det er bare ikke tilfældet; der er tale om, at man fører dem over i anden regie.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip (RV):

Det er til ministeren. Jeg er fuldstændig klar over, at der ikke i lovforslaget ligger noget om, at man nedlægger klinikkerne, men jeg har en frygt for, at man — i det mindste for nogle af dem — ikke har en sikkerhed for, at de opretholdes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Enggaard har i skrivelse af 4. marts på medlem af folketinget *Holmbergs* vegne meddelt mig, at denne på grund af sygdom ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage og derfor